

Publicerad 2012-05-18 12:28 av Max Poisé

Är din sanning min verklighet?

Sanning, Bara Sanning...Inget annat än sanning..Så Gud hjälpe dig!

Sanningen är självklar
och ärlig.

Sanningen är brutal, smekande och elak.
det är kunskap och förståelse,
sanning är empati och objektivitet,
ren, skär och tydlig i sitt budskap.

Sanningen är aldrig feg inte heller orädd
och kan lätt kläs med olika vyer.

Den fångar och berusar och likaväl
hugger och förstör.
Sanningen skapar krig av lögner och fred ur samvetets kval.

Sanning är moral och är många gånger pråktighetens moder
och den föds ur mod och nyttjas av omätbar rikedom.

Sanning är en individ, en singularisk krökning som fångar
rättskipande i flykt och dansar med hårda fotsteg.
Den grusar planer där målet övertäcktes och skadar
oskyldiga i sin framfart.

Den hugger av armar och huvuden.
den våldtar och lemlästar,
för den är ju sanningen, det rätta, det riktiga och tveklösa.

Sanning kan bara vara sanning och kan enbart existera
i en enda version.

Sanning är elakhet och godhet i samma andetag,
Sanningen är inte självisk i sin uppfattning,

sanningen är många gånger kärlek.

sanningen kan vara hat.

Utanför härjar lögnen som allt för många gånger förpackas med lockande presentpapper och fina glittrande

guldsnören.

(Sanning! Ordet ekande och studsade som en överpumpad basketboll mellan de kala väggarna. Sanningen hade blivit ett föremål för analys och diskussion. För bakom sanningen frodas en påklistrad och överskön verklighet, där just sanningen användes som rättfärdigt instrument. Ingen förstod det vansinnigt självklara att definitionen var oerhört subjektiv.

En sanning finns i betraktarens ögon, inte i orden.

Sanning är det som sker bakom ugnsluckan då brödet gräddas, där kan ingen vara med och påverka dess process. Då resultatet av det är lika för alla betraktare så kan sanningen verifieras inför alla med samma verklighetsbild.

Men vems sanningar pratar vi om? Hur många sanningar finns det?

Vi övermoraliserar lögnen och smeker sanningen men vi förstår inte att objektiviteten skrattar oss i ansiktet var gång. En lögn behöver alltid försvaras, en sanning lever på sin verklighet. All världens konflikter börjar många gånger för att verklighetsbilden ser annorlunda ut. Vem ska säga vad som är rätt, vad som är fel. Allt för många gömmer sig bakom moralitetens sarkofag som berättigar en gränslinje mellan sanning och lögn. Fast problematiken är ju lika klar som en iskall natt i Sibirien. Objektiviteten kan aldrig kompromissas. Din verklighet är din verklighet och blir således din sanning...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten